

Intervenció del Primer Secretari del PSC, José Montilla, a la cloenda de l'escola d'hivern del partit

Tarragona, 22 de març de 2009

Bona dia companys i companyes, amics i amigues,

En primer lloc vull agrair molt sincerament a tots els participants, els assistents, i sobretot els organitzadors d'aquesta escola, tal i com feia el Xavier Sabate, la feina que heu fet.

Gràcies a tots vosaltres el PSC ha estat capaç de consolidar aquest espai de reflexió conjunta, de trobada, d'intercanvi d'idees, i de renovació permanent dels nostres posicionaments.

Un exercici sempre necessari, en una organització política com la nostra, que aspira a ocupar l'espai de la centralitat al nostre país, a Catalunya.

Un exercici més necessari encara en moments com els que estem vivint, en els que els postulats de l'ultraliberalisme conservador s'han demostrat un fracàs, i els governs de tot el món recorren a les fórmules de les que mai hauríem d'haver sortit.

Aquelles en les que es fonamenta el socialisme democràtic, la socialdemocràcia que nosaltres sempre hem defensat.

En tot cas, no és moment de dir, nosaltres teníem raó, nosaltres ja ho dèiem... No és moment de passar comptes, sinó de tirar endavant. De ser plenament conscients de quina és la situació que ens toca governar i

viure i de treballar, amb intel·ligència i fortalesa, per superar la crisi. I per començar a pensar en l'escenari de l'endemà de la crisi.

Ara el que calen són dirigents, empresaris, treballadors, estudiants, emprenedors, en definitiva... ciutadans i ciutadanes que treballin plegats per superar les dificultats d'avui.

I nosaltres, la societat catalana en el seu conjunt, està prou preparada, i té les forces, les ganes, i un Govern decidit també a encapçalar aquest repte.

Fa pocs dies, com sabeu, vaig exposar el meu punt de vista, les meves idees i les iniciatives del Govern de Catalunya, amb motiu d'una conferència al Cercle Financer, en referència especial a la crisi econòmica.

Vaig parlar sobre què creu el Govern que cal fer en aquests moments, com ho volem fer, i amb qui i a més a més què és el que estem fent.

Avui m'agradaria referir-me novament, de forma breu, a alguns d'aquests aspectes.

Els socialistes catalans som el partit nacional de Catalunya, el partit que té un paper central al país, el partit que actua com a garantia d'estabilitat i de governabilitat.

Per tant, no podem fugir d'estudi, tenim els elements per afrontar aquests moments de dificultat, tenim les idees, les ganes i la força, i el que hem de fer és utilitzar-ho tot plegat per fer avançar Catalunya, per construir una societat més justa socialment.

Si no ho fem nosaltres, ningú no ho farà, per tant, amics i amigues, ara és l'hora d'aconseguir que el nostre projecte, amb el concurs conjunt de la societat catalana, sigui l'element central de la recuperació econòmica de Catalunya, de l'assoliment d'una societat millor, més igualitària i més avançada, la Catalunya amb capacitat per afrontar amb garanties el segle XXI.

El Govern de Catalunya ha parlat clar des del primer dia d'aquesta crisi, com sabeu.

Primer: reconeixent-ne la gravetat.

Segon: prenent, ja des del mes d'abril passat, fa prop d'un any, tot un seguit de mesures, un paquet de 48 mesures per reduir al màxim els seus efectes, i després d'aquell primer paquet, tot un conjunt d'acords a mesura que ha anat evolucionant la situació.

I en tercer lloc: assenyalant els sacrificis que seran, que són necessaris per fer front a la situació.

Perquè com ja vaig dir: el nostre enemic és la crisi, i els nostres adversaris polítics haurien de tenir clar que ara no és moment d'actituds que erosionin al Govern, sinó d'esdevenir aliats del Govern en aquesta dura batalla. Parlo del nostre Govern a Catalunya però això també serveix pel conjunt de l'Estat.

Perquè estic convençut que Catalunya compta amb la fortalesa i la determinació necessàries per sortir de la crisi en millor situació, i tindrem més possibilitats de fer-ho si ens mantenim units, si som capaços de treballar plegats, i actuem amb la responsabilitat que la gent espera de nosaltres.

Sabeu que confio molts en els ciutadans i ciutadanes de Catalunya, en els seus empresaris, en els emprenedors, en els treballadors, i en el joves que hauran de tirar endavant el país en el futur.

Joves, per cert, que necessiten formar-se més i millor si volem sortir endavant amb èxit. El Govern estarà al seu costat, millorant l'educació d'aquest país, la formació professional, i la universitat, per això estem fent una Llei d'Educació, la primera Llei d'Educació de Catalunya.

Una universitat per la que les administracions públiques fem un gran esforç econòmic, 7.000 euros a l'any per estudiant, i ho fem amb el convenciment de que és una bona inversió de futur.

I una universitat que viu també com sabeu aquests dies un debat intens sobre l'implementació del Pla Bolonya als plans d'estudi, debat que en cap cas hauria d'anar més enllà de la legítima i necessària confrontació d'idees, perquè el que necessitem és precisament això, diàleg entre els docents i els estudiants, i el Govern té el compromís de promoure aquest diàleg, de donar suport als rectors en tot allò que necessitin, i ho hem fet recentment. Suport als rectors per no permetre que una minoria radical s'apropriï d'espais que són de tothom, d'escoltar als estudiants en totes aquelles propostes responsables que puguin millorar el sistema universitari català.

Això em permet fer referència a un tema d'actualitat d'aquests dies: s'han produït uns fets que aquí ningú hauria desitjat. Més enllà dels fets el que sí hi ha és el que el Govern, el seu president, i estic segur aquest partit, estem compromesos amb les forces de seguretat d'aquest país, que són els Mossos d'Esquadra que tenen i tindran tot el nostre suport.

En resum, un compromís de caminar plegats cap a l'excel·lència universitària que tant necessitem si volem preparar el futur com cal.

Companyes i companys, el Govern està fent l'esforç de liderar la societat catalana per sortir enfortits de la crisi, perquè tot i que s'ha parlat molts i molts anys de la necessitat de canvis estructurals, i del propi model productiu, han estat els governs d'esquerres els que des de fa temps han impulsat i hem impulsat per tant reformes de fons, mirant al futur.

Només cal citar:

- l'Acord Estratègic per a la Internacionalització, la Qualitat de l'Ocupació i la Competitivitat de l'Economia Catalana,
- o el Pacte Nacional per a la Recerca i el Innovació,
- o el Pacte per l'Educació i el Pacte de la Immigració.

- Com també podríem parlar de l'esforç sense precedents en inversions que està fent aquest Govern, un esforç, per cert, que està transformant a més, el nostre país.

I totes aquestes reformes estructurals que estan en marxa, que han de garantir el futur del país, i que ens ajuden també a afrontar el present, no han impedit tampoc que el Govern també hagi tingut capacitat a l'hora de prendre mesures pels problemes d'avui, pels temes més conjunturals, els que en aquests dies més preocupen a la gent, els que provoca la greu crisi que estem patint, i així, com he dit abans, des del mes d'abril hem adoptat una sèrie de decisions per valor de 7.750 milions d'euros, mesures amb uns objectius clars:

- Pal·liar la situació dels col·lectius socials més vulnerables.
- Atenuar les restriccions de liquiditat del sistema financer català amb els nostres instruments i els nostres recursos.
- Dinamitzar el mercat de treball.
- Contrarestar el descens de l'activitat del sector de la construcció i immobiliari.
- Donar suport a sector claus de la indústria catalana, com el de l'automòbil.
- I aplicar mesures de simplificació administrativa i mesures també de reducció de la despesa no estrictament productiva.

I això no ha estat tot, perquè ens enganyaríem, i sobretot, no es faria justícia, si penséssim que el Govern ha estat aliè a la recerca de les solucions de problemes com el de Sony, Nissan, Seat, o el del Saló de l'Automòbil, entre d'altres. Perquè com sabeu, vàrem dir en seu parlamentària que aquest Govern aniria on calgués i les vegades que fossin necessàries per salvar un sol lloc de treball.

Per això mentre alguns es dedicaven a criticar un viatge, per exemple un viatge al Japó, altres estàvem lluitant pel lloc de treball de milers de catalans i catalanes. I si em permeteu que ho digui, entre una actitud i l'altra, hi ha molta diferència.

Per tant, estem treballant, sabem que no hi ha solucions màgiques, però totes aquelles que estiguin al nostre abast es faran, d'això no tingueu dubte.

També vull dir que no som els únics que estem lluitant contra la crisi, en sóc conscient. Sé perfectament l'esforç que estan fent els ajuntaments de Catalunya per minimitzar els efectes de la crisi sobre els seus ciutadans, amb polítiques socials i un gran esforç inversor, i a ells els hi vull dir que ara també és un moment de col·laboració més que mai entre administracions, de sumar esforços, de treballar plegats.

Sé que els ajuntaments estaran a l'alçada com han estat sempre, i en aquest sentit i els hi vull agrair per endavant.

Esforç que també està fent el Govern d'Espanya, un esforç important que, com ja vaig apuntar l'altre dia, crec que hauria d'anar acompanyat d'algunes reformes estructurals que es fan avui més necessàries que mai. Abordar temes cojunturals, urgents no ens ha de fer perdre de vista altres reformes de caràcter estructural.

Reformes com:

- La del sistema de relacions laborals.
- La del sistema educatiu.
- La del Mercat de l'habitatge.
- O la de determinats sectors regulats, com ara: el de serveis i comerç, el del transport, o l'energia.

Reformes totes elles que, conjuntament amb les mesures anticrisi adoptades en els darrers mesos, han de permetre també que Espanya surti endavant. I aquí també cal que anem tots a la una. Cal sensatesa i suma de esforços per part del conjunt de forces polítiques.

Per desgràcia, com sabeu, sembla que el PP no està per solucionar els problemes dels ciutadans, sinó, com va dir l'altre dia Mariano Rajoy, per aconseguir arribar al poder quan abans millor, si és possible, va dir, textualment, "abans de sis mesos".

És per això que, davant l'actitud a la que ens té acostumats el Partit Popular, sobta, o com a mínim entristeix, l'actitud obstructionista de CiU al Congrés.

En les anteriors crisis econòmiques el govern d'Espanya, els governs d'Espanya sempre havien pogut comptar amb la col·laboració a l'estabilitat que aportava Convergència i Unió.

Eren els temps de Pujol i Roca. Quan la sensatesa prevalia sobre el risc d'erosionar encara més la situació econòmica per motius de pur tacticisme electoral.

Els treballadors de Seat han demostrat aquesta setmana més sentit de la responsabilitat del que demostren CiU i el PP.

Però és que tampoc podem comptar amb el suport de CiU per obtenir quelcom tan cabdal com un sistema de finançament just per a Catalunya. També aquí prevaldrà el tacticisme electoral.

No sembla que Artur Mas sigui conscient de quina pot ser la conseqüència última de la seva actitud de revenja contra el Govern de Zapatero. No veig per enlloc, la veritat, aquell sentit d'Estat i aquells compromisos amb la governabilitat, de què es vanaglorien els dirigents de CiU.

Pensa realment Convergència i Unió que amb un Govern del PP a Madrid a Catalunya li anirà millor?

Pensa que pot defensar els interessos de Catalunya un Govern que té el nostre Estatut recorregut davant el Tribunal Constitucional?

Pensa que amb Rajoy de President l'acord de finançament serà possible? Crec que no, i per això cal demanar que no pensin només en ells, sinó també en Catalunya, en el país.

Avui, si la situació és delicada com el líder de CiU reconeixia aquesta mateixa setmana, el veritable sentit de país ha d'estar per sobre de l'afany de tornar a governar. No hi pot haver res ni ningú que estigui per sobre dels problemes del present i dels reptes del futur del nostre país.

Posaré un exemple d'actualitat... Des que ha començat la negociació del finançament, el principal partit de l'oposició ha anat variant sistemàticament de posició, en les xifres, han donat 5 ó 6 xifres en el model... han dit que nosaltres som incapaços d'arribar a un acord, però a la vegada també han dit que l'acord ja estava fet i que tot era teatre.

En definitiva, han fet de tot, de tot menys el que necessita Catalunya: que estiguin al costat del Govern en la negociació.

Nosaltres no entrarem en aquesta provocació. Ja ho hem dit per activa i per passiva: si no hi ha acord de finançament és perquè no ens hem posat d'acord, ni en la xifra, ni en el model.

Perquè per arribar als acords com els que CiU va fer amb el Partit Popular, no calia discutir gaire. Ja ho podríem haver fet fa mesos, i això, avui, Catalunya no s'ho pot permetre, i el Govern, el Govern, amb el futur del país no pensa jugar, aquest Govern no pensa jugar.

El Govern de Catalunya i el seu President saben quin és l'objectiu per sota del qual no s'acceptarà cap proposta d'acord.

El nostre objectiu, l'objectiu dels socialistes catalans, és actuar amb sentit de país, treballar per un bon acord, i fer compatible aquest objectiu, que és el principal, amb la nostra participació corresponsable amb el projecte del conjunt dels socialistes espanyols.

El Govern és conscient de la responsabilitat amb la que ha d'actuar en aquests moments de dificultat, i per aquest motiu, el cap de l'oposició sap que el Govern està obert a l'acord, al diàleg, a treballar tots plegats, perquè hi ha coses en les que coincidim.

L'altre dia el cap de l'oposició va pronunciar també una conferència. Ja hem dit que moltes de les iniciatives que proposa no només les compartim sinó que ja estan en marxa. Fa mesos que aquest Govern les va posar en marxa. I que, en algunes altres, tenim prou punts de coincidència.

Però també vull dir que en algunes de les mesures proposades no trobarà al Govern. Per impossibles o per contràries al que pensem que cal fer:

- Perquè és difícil baixar els impostos i a la vegada gastar més, segur que a la taula rodona anterior heu tingut ocasió de parlar i reflexionar sobre aquest tema. En moments en què hi ha molta falta de confiança rebaixar els impostos no suposa donar liquiditat

a les famílies i a les empreses. Això no es produeix en època de crisi de confiança. Sí s'incrementen els beneficis i els estalvis però no el consum, que és el que necessitem en aquest moment. No és el moment d'abaixar impostos, és el moment de millorar els mecanismes d'inversió i millorar i incrementar la despesa pública, que pugui ajudar-nos a sortir de la crisi.

- Perquè no podem acceptar que la recepta en aquests moments sigui la d'abaratir l'acomiadament.
- Perquè el govern no farà demagògia amb el sou dels responsables polítics tampoc.

Per tant, aquest Govern continuarà treballant conjuntament i amb diàleg amb les organitzacions polítiques que ho vulguin i amb les formacions sindicals. Per la base del treball conjunt i diàleg tot, demagògia o mesures irresponsables cap.

Vaig acabant. Vivim dies complicats, vivim mesos complicats, viurem mesos encara molt complicats. I ara cal serenar, el cap fred, sacrifici, treball i sacrifici, propostes i solucions per part de tots.

Jo estic convençut que qui pot encapçalar aquests reptes, qui pot ser l'eix vertebrador d'aquest gran esforç que requereix el país, és el nostre partit, és el PSC, com a partit nacional de Catalunya que és.

També sé que comptem amb el vostre suport, i us ho agraeixo com a primer secretari i en nom de l'executiva del nostre partit.

Per això us demano que no defalliu, que treballeu des de les vostres responsabilitats per transmetre confiança als ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Perquè ara és el moment de demostrar que el nostre projecte està més viu que mai, i que és més necessari que mai.

Estic convençut que així ho fareu.

Moltes gràcies i moltes felicitats per l'èxit d'aquesta Escola.